

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Eina nuo 1948 m.

ANTRADIENIS

Nr. 89 (4129)

Anykščiai,

1980 m. liepos mėn. 29 d.

Kaina 2 kap.

DARBAS DARBA VEJA

Šią savaitę didžioji dalis Surdegio kolūkio technikos sutelkta mišinių laukuose ir prie tranšėjų. Silosavimul skirtus mišinius įvairiais kombainais ir smulkintuvais kerta šeši mechanizatoriai. Plačiausias pradai ges varo Rimas Uzdra, valruojas savaeigį smulkintuvą. Vežti smulkintal masei į tranšėjas kasdien nukreipiama 18–20 transporto priemonių. Sparčiai pildant tranšėjas, nenukenčia raugiamo siloso kokybė.

Prieš akis silosuotojams dar platus darbų baras: kolūkyje, kaip sakoma, net iš dirvų virsta 500 hektarų vešlių mišinių.

Mechanizatorius Ro-

mas Kaminskas pjauna ir smulkina mišinius žolės miltų gamybai. Šio vertingo pašaro surdegiečiai buvo užsimoję per sezoną pagaminti net 500 tonų ir šią užduotį artimiausiomis dienomis įvykdys.

Tarp žaliuojančio atolo, bręstančių javų kolūkio žemėse vis plačiau nusidriekia juodos arimų vagos. Ruošiamas žemė žiemkenčių sėjai. Suarta 300 hektarų dobilėnų, 30 hektarų patrėšta mėšlu. Dabar artojai Vladas Melštas, Vytautas Karosas, Alfonsas Andrikonis ir kiti skuba skusti mišinėnas.

K. Butkus

Panevėžio duonos kombinatas — vienas geriausių šalies. Už aukštus gamybinius rodiklius jo kolektyvas neseniai pelnė TSRS maisto pramonės ministerijos ir šios šalies profsąjungos CK pereinamąją raudonąją vėliavą. Dabar kombinato darbuotojai plačiai išvystė socialistinį lenktyniavimą TSKP XXVI suvažiavimo garbei.

Neseniai kombinate rikiuotėn stojo du nauji cechai — šiaudelių ir vošlių. Siemel bus realizuota įvairių gaminių beveik už 7 milijonus rublių.

NUOTRAUKOJE: kombinato darbuotojos V. Žičiūtė (kairėje) ir A. Žikuvienė demonstruoja naują kombinato produkciją.

A. Dilio (ELTA) nuotr.

Kiaulienos „fabrike“ pirmosios ikurtuvės

Praejusią savaitę buvo pradėta eksploatuoti Svėdasų tarpukinės gyvulininkystės įmonės pirmoji eilė. Norėdami apie šias įkurtuves išgirsti plačiau, — su tokiu prašymu mūsų korespondentas LAIMIS VAITONIS kreipėsi į įmonės direktorių DANIELIŲ POCIŲ.

— Rikiuotėn stojo komplekso reprodukcinė dalis, kurios sudėtyje trys paršavedžių tvartai (kiekvienas turi po 120 vietų), 400 vietų sukergtų paršavedžių bei 144 vietų kergiamų paršavedžių tvartai. Gavom raktus taipogi nuo 1000 tonų talpos koncentratų sandėlio, naujojo administracinio pastato, veterinarijos punkto, automobilių garažo... Tenka pastebėti, jog šiai dienai kol kas „apgyvendinam“ tik viena iš minėtų trijų paršavedžių tvartų, nes likusiuose vis dar tebesisukioja ukmergiečiai statybininkai taisydami per skubą nedadirbtus darbus. Jeigu tie vyrai rimčiau pasispaustų, tai šio mėnesio pabaigoje planuojam pradėti eksploatuoti ir pastatusos statinius.

Kas sudaro įmonės paršavedžių branduolį? Pagrindė visos kiaulaitės įsigijome iš mūsų rajono „Anykščių šilėlio“ bei „Lenino keliu“ kolūkių veislinių fermų, o kuliukus (Lendrasų ir Diurokų veislių) perkamės Kauno, Zarasų rajonuose. Pirmos paršavedės pradės paršiuotis jau pirmosiomis rugpjūčio dienomis. Kadangi įmonės atpenėjimo dalyje dar tebešeimininkauja statybin-

Lietuvos KP Centro Komitetas priėmė nutarimą dėl Kelmės rajono kolūkių ir tarybinių ūkių partinių organizacijų darbo didinant pašarų gamybą ir gerinant jų kokybę, vadovaujantis TSKP CK 1978 m. liepos ir 1979 m. lapkričio plenumų nutarimais.

Nutarime pažymima, kad partijos Kelmės rajono komitetas, rajono vykdomasis komitetas, jo žemės ūkio valdyba, kolūkių ir tarybinių ūkių pirminės partinės orga-

nizacijos, vadovai ir specialistai atlieka nemažą organizacinį ir praktinį darbą, vykdydami TSKP CK 1978 m. liepos ir 1979 m. lapkričio plenumų nutarimus dėl žemės ūkio naudingų produktų gamybos, pašarų gamybos didinimo ir jų kokybės gerinimo. Per kelverius metus vidutinė metinė sutartinė augalininkystės produkcija

**OFICIALI
Kronika**

skaičiuojant hektarui žemės ūkio naudingų sudarė 19,6 centnerio — 2,2 centnerio daugiau negu praėjusį penkmetį. Plačiau pradėta taikyti pažangias pašarų ruošimo technologijas, šiek tiek pagerėjo pašarų kokybė. Visuose rajono ūkiuose paruoštos organizacinės techninės priemonės grūdų gamybai didinti ir pašarų gamybai kompleksiskai plėtoti 1980 metais ir vienuoliktajame penkmetyje.

Kartu nutarime pažymima, kad dar ne visuose rajono ūkiuose pakankamai efektyviai ir racionaliai panaudamos visos galimybės ir rezervai javų ir pašarinių kultūrų derlingumui toliau didinti, pakankamai kiekiui gerų pašarų paruošti.

Šių metų nepalankių orų sąlygomis kai kurių ūkių vadovai ir specialistai nesugebėjo panaudoti visų pažangių pašarų ruošimo technologijų ir kitų galimybių šienapjūtės tempams paspartinti. Daugelyje ūkių šienauti pirmąją žolę pradėta pavėluotai. Yra šieno ir šienainio ruošimo technologijos paže-

dimų, ne visur pakankamai racionaliai panaudojama kiekviena giedra valanda šiems pašarams ruošti.

Iki liepos 14 d. rajone visuomeniniams gyvuliams buvo paruošta šieno 68 procentai ir šienainio — 75 procentai užplanuoto kiekio, o žaliosios masės iš nenaudmeninių plotų — tikrai 4535 tonos. Sąlyginio žolės miltų gamybos agregato išdirbis sudarė 150 tonų. Dauguma šių rodiklių buvo žemesni už respublikos vidurkį.

Iš partijos rajono komiteto, jo žemės ūkio valdybos, valstybinio gamybinio techninio žemės ūkio aprūpinimo komiteto rajono gamybinio susivienijimo, ūkių pirminių partinių organizacijų, vadovų ir specialistų pareikalauta pašalinti išskeltus nutarime trūkumus, sustiprinti organizacinį darbą ir užtikrinti, kad būtų įvykdyti visų rūšių pašarų gamybos planai ir užduotys.

Ypatingą dėmesį skirti kukurūzų, vienmečių žolių ir kitų silosinių kultūrų pasėlių priežiūrai, užtikrinti gerą jų derlių, laiku nuimti jį ir susilosuoti.

Nutarime nurodoma, kad Lietuvos KP rajonų komitetai, rajonų vykdomieji komitetai ir jų žemės ūkio valdybos, ūkių partinės organizacijos, vadovai ir specialistai turi imtis skubių priemonių, kad kuo greičiau būtų baigta doroti visa pirmoji žolė, kad būtų nušienauta ir surinkta visa žalioji masė miškų masyvuose, krūmuose, pakelėse ir kituose nenaudmeniniuose plotuose. Užtikrinti, kad būtų įvykdytos šio darbo užduotys.

(ELTA)

Tvirtai jauno Sodinininkystės tarybiniame ūkyje Alberto ir Valės Pajuodžių šeima. Jie sąžiningai dirba ten, kur labiausiai reikalingos jų pastangos. Nuo 1973 metų Albertas ir Valė prižiūri veislines telyčaites. Sąžiningumas, stropumas, pareigingumas padėjo pasiekti gražių šio darbo rezultatų. Jų prižiūrimos telyčaitės pernai per parą priaugdavo po 766 gramus, visos jos gerai imtinos, sveikos.

Susumuojant socialistinio lenktyniavimo rezultatus, kiekvienais metais ši darbių šeima būna pirmaujančių tarpe, jų šonuostraukos ne kartą buvo talpinamos ūkio garbės lentoje. Paskutiniaisiais dešimtojo penkmečio metais V. ir A. Pajuodžiai pasiryžę dirbti dar geriau. „Tautai naudoti pašarus, pasiekti 800 g paros priesvorį, mokyti komunistinio darbo mokykloje, lenktyniauti su Rokišio rajono Salų tarybinio ūkio ir Anykščių rajono Elmininkų eksperimentinio ūkio veislinių telyčių augintojais“, — taip įrašyta jų asmeniniuose socialistiniuose įsipareigojimuose. Tikimės, kad darbšti gyvulių augintojų šeima savo žodį ištesės.

J. Kajecko nuotr.

Kronika

○ Lietuvos KP Centro Komitetas ir respublikos Ministrų Taryba apsvaistė, kaip liaudies ūkis ruošiasi dirbti 1980–1981 metų rudenį ir žiemą. Priimta nutarime keliamas uždavinys ir numatyta daug konkrečių priemonių, kad susivienijimai, įmonės ir organizacijos rudens-žiemos sezono metu dirbtų ritingai, kad būtų apšiltinti gyvenamieji namai, gamybiniai ir visuomeniniai pastatai, sutvarkyti šiluminiai tinklai, karšto vandens tiekimas ir kt.

○ Viečio paukštyno kolektyvas pusmečiu anksčiau įvykdė dešimtojo penkmečio užduotį. Vartotojams pateik-

ta beveik 600 milijonų kiaušinių. Tai sudaro daugiau kaip ketvirtadalį visoje respublikoje supirkto jų kiekio. Įsijungę į socialistinį lenktyniavimą TSKP XXVI suvažiavimo garbei, paukštinkai davė žodį virš penkmečio plano surinkti apie 73 milijonus kiaušinių, realizuoti 8500 centnerių paukštienos.

○ Žaliavų bei medžiagų likučiai Alytaus šaldytuvų gamykloje panaudojami plataus vartojimo prekės gaminti. Viena paskutiniųjų tokios paskirties prekių naujų — baldų furnitūra. Šiais metais gamybininkai patiekė pirkėjams plataus vartojimo gaminių už ketvirtį milijono rublių.

(ELTA)

LENKTYNIAVIMO ŠVYTURIAI

Simtai tūkstančių respublikos pramonės, statybos, žemės ūkio ir kitų liaudies ūkio šakų darbininkų bei kolektyvų dalyvavo socialistiniame lenktyniavime. Tarybų valdžios atkūrimo Lietuvoje 40-mečio garbei. Geriausius iš geriausių už įžymius pasiekimus darbe paskirtos šių metų Respublikinės premijos. Su laureatais supažindina Respublikinės profesinių sąjungų tarybos gamybinio darbo ir darbo užmokesčio skyriaus socialistinio lenktyniavimo sektoriaus vedėjas G. SOSTAKAS.

Svariuose Kapsuko rajono „Tarybų Lietuvos“ kolūkio pasiekimuose nemažas nuopelnas priklauso aukščiausios klasės melžimo meistrei Onai Sinkevičienėi. Ši pirmūnė per metus iš karvės primelžia daugiau kaip po šėsis tūkstančius kilogramų pieno.

O štai Salčininkų rajono „Lenino priesakų“ kolūkio šerko... Andrejaus Nacevičiaus prižiūrimi galvijai per parą vidutiniškai priauga po kilogramą. Tai vienas aukščiausių respublikoje rodiklių.

Turtlingos Kėdainių rajono „Tiesos“ kolūkio traktorinio-kombaininio Mykolo Ardančiūso ir Panėvėžio melioracijos statybos-montavimo valdybos vienkaušio ekskavatoriaus mašinisto Kazimiero Vepšto darbo biografinis. Abu jie savo kolektyvuose dirba daugiau kaip po dvidešimt metų, puikiai prižiūri jims patikėtą techniką, dirba be prastovų, nuolat yra socialistinio lenktyniavimo iniciatorių gretose. Apie jų darbo patirtį pasakojama TSRS liaudies ūkio pasiekimų parodoje. Pažangaus patyrimo mūsų ir kitų respublikų žemdirbiams mū-

kykla tapo taip pat žemės ūkio naudmenų plotai, kuriuos prižiūri Radvilskio rajono Darbo raudonosios vėliavos ordino „Draugo“ kolūkio laukininkystės brigada, vadovaujama Povilo Slučkos.

Pusmečių anksčiau numatyto laiko projektinį pajėgumą pasiekė Vievio grūdų produktų kombinatas. Tai didelis malūnininko Albino Vasiliausko nuopelnas. Vilniaus Garbės ženklų ordino kurbų aparatūros gamyklos šlifautojo Jono Strelcovo sukurta originali šlifavimo technologija dabar taikoma beveik visose šalies traktorių ir žemės ūkio mašinų įmonėse. Pagerinti suvirinimo, remontininkų darbo sąlygas įgalino suvirintojo Vladislavo Matučio naujovės, pritaikytos Mažeikių kompresorių gamykloje.

Už keliasdešimt tūkstančių viršplaninės produkcijos šį penkmetį pagamino Vilkauskio „Pasagos“ metalo dirbinų gamyklos šaltkalvis-surinkėjas Jonas Klasavičius. Taupydamas sekundes kiekvienoje darbo operacijoje, jis jau raportavo apie dviejų penkmečio užduočių įvykdymą. Visiškai netoli

šio tikslo ir Vilniaus „Lelijos“ siuvimo gamybinio susivienijimo siuvėja-motoristė Alicija Laučienė. Šie pirmūnai ne tik patys sparčiai dirba, bet ir perduoda savo patirtimą jaunimui.

Rostoviečių iniciatyva „Dirbti be atsiliekantių“ respublikos maisto pramonėje viena pirmųjų palaikė Kauno duonos pramonės gamybinio susivienijimo brigada, vadovaujama Sofijos Bastienės. Brigadininkės pavyzdžiu pirmaujančios darbininkės uoliai padeda visiems kolektyvo nariams nuolat kelti savo kvalifikaciją.

Pradėjusi aptarnauti padidintą įrengimų zoną, Gargždų statybinių medžiagų kombinato presuotoja-operatorė Stanislava Birbalienė kasdien pusantro karto viršija užduotį.

Nuolatinis racionaliausių darbo metodų ieškojimas labai būdingas Klaipėdos statybos tresto montuotojų brigadai, kuriai vadovauja Juozapas Liuberskis. Jo iniciatyva pradėta naudoti specialią įrangą, nauja suvirinimo technologija, kitos naujovės. Visi objektai čia atiduodami anksčiau laiko ir tik geros kokybės. Aštuonias metines užduotis nuo penkmečio pradžios jau įvykdė Klaipėdos tarakolūkinės statybos organizacijos Jurgio Narkaus mūrininkų-dailidžių brigada. Statybinkai dirba pagal brigadinę rangą, kiekvienas jų įvaldė po keletą gretutinių profesijų.

(Pabalga. Pradžią žiūr. Nr. 88 (4128))

I Lietuvą grįžta Tarybos, o i Gertrūdos skruostus — sveikas malonus raudonis. Jinai pagimdo dukrelę ir grįžta i tėvų namus. Lyg saulelė švysteli gimtoje troboje! Deja, motinos lga persimeta kūdikiui, o po trijų dienų mažas baltų lentų karstelis nuslenka i kapines. Vieną vakarą, grįždama nuo dukrelės kapo namo, Gertrūda ryžtasi užsukti pas Vidžiūnus.

Nedrąsiai praveria duris. Jokios gyvybės. Lyg mirtis būtų praslinkusi!

Išidama ji netikėtai kime sulinke Vidžiūniene. Ta, išvydusi marčią, net suvirpa iš džiaugsmo:

— Ponediev, sveika kaip ripka! O mes tavęs laukėme, tai laukėme. Juozui nė nuo liežuvio nebenuėini. Vis kaip Gindrutė, kaip Gindrutė...

Paskutinieji anytos žodžiai Gertrūdai pasirodo keisti:

— Bet jis nuo vestuvių nė karto manęs neaplinkė.

— Vokiečiai, brangut, buvo, bijojo ligoninės iš tolo. O dabar vis parsimušęs darbais, bet, kai ištrūksis, sakko, tuoj pas Gindrutę nulėksias...

Vieną kartą, kiek ilgiau užibuvus Gertrūdai Vidžiūnų namuose pas ligotą senelę, netikėtai vidun išgriauna su automatu rankoje jos vyras Juozas. Iškart jai viskas paaiškėjo — ban-

ditas, ir ji ima virpėti kaip epušės lapas. Ne, ne apie tokią gyvenimo draugą ji svajojo! Visas apšepęs varinė barzda, veidas išpurtes, pakakiai padribę, sulyšę kaip koks strampas. O drabužiuose daugiau lopų, negu sveikų vietų.

— Sveika drūtā! — burbėti vyras ir nuo galvos iki kojų nužvelgia žmoną. — Šiandien, Gindrut, abu dar nušūšime bent kartą... — Gerk! — Išsiltraukdamas raminės butelį, reikalauja Juozas. — Matyt, bė manęs ir

sys Blika. Suvalnių kaimo valakininko sūnus. Tik vieną Gertrūda lieka slaugyti senelę.

Butelis keičia butelį. Pila visi lyg i klaurą maišą. O koks ermyderis, šūksnių, prakeiksmų, dainos, blevygos...

— Jei reiks, už Lietuvą iki Dvarelis visus išpjausiu, ir bolševikų nebus čia! — švokščia Blika, iki soties prisiziumojęs duonos ir lašinių, prisiputęs naminės.

— Greičiau mus išrankios, — subamba Juozas. — Ir velnias mane neš! Kurie išėjo armijon, visi jau grįžta! Kirkinčiau dabar sau ramiai bobą ir kvit... Nusispjaut man i politiką! — Tau tėvy-

gėr, ir grięst užmiršai... — Ir patylėjęs: — Ar pasakysi bent žodį?

— Pasakysiu... — staiga Gertrūda pakelia akis. — Tu bausis, Juozai!

— Čia tai jau nė naujiena, — ir jis kimiai kvatoja.

Tuo metu i trobą suvirsta taip pat ginkluoti jaunylis Vidžiūniens sūnus Jonas. Šeiminkė ir jos meilužis Blika. Šeiminkė, jau gerokai įmokus, su savimi atsivėla didžiausią paltį lašinių ir du kepalus duonos. Sumetusi viską ant stalo prieš Juozo nosį, ji drimba ant suolo ir rikteli:

— Ošim iki numirimo! Staiga ji pastebi Gertrūdą.

— Tu čia? O ko nesėdi užstāt? Negersi? Kain žiniai. O namo vis tiek neišleisiu. Laikai dabar tokie, kad reikia bijoti ir savo marškinų...

Nepaleisdamas iš rankų šantuvo, sėdasi Jonas. Prie Vidžiūniens prisilivina Sta-

rūpi, Juozai! — sugriaudžia Blika.

Beisiliepsnojanti pyktį šoka gesinti motiną:

— Jūs, vaikai, visi protinigi, ir vienodai aš jus mliu, bet ką reikia daryti, aš žinau geriausiai!

Skambėdamas prie Gertrūdos kojų atrieda butelis. Palvėjęs ji girtu žvilgsniu, Juozas staiga atsimeina žmoną. Dėbčioja akimis, Gertrūda, drebėdama visu kūnu, susigūžia i bėjęgi. mažytį kamuolėlį.

— Ar pabučiuolium, ar kurį veltiū, — suriaumojo banditas, stodamas, bet niekaip negalėdamas pakilti. — Nors šia naktele pasiūtuokim! Miške bobos grybais nesimėto...

Jis pakyla ir prišleivoja prie Gertrūdos. Pilnos siaubo ir pasišlėkštėjimo moters akys seka siautulio ir geidulių iškreiptą vyro veidą.

nuolat išplauk

Marijos dalia

VL. JASINSKAS

ADYBRAIŽA

KUR TVARKA IR GROŽIS...

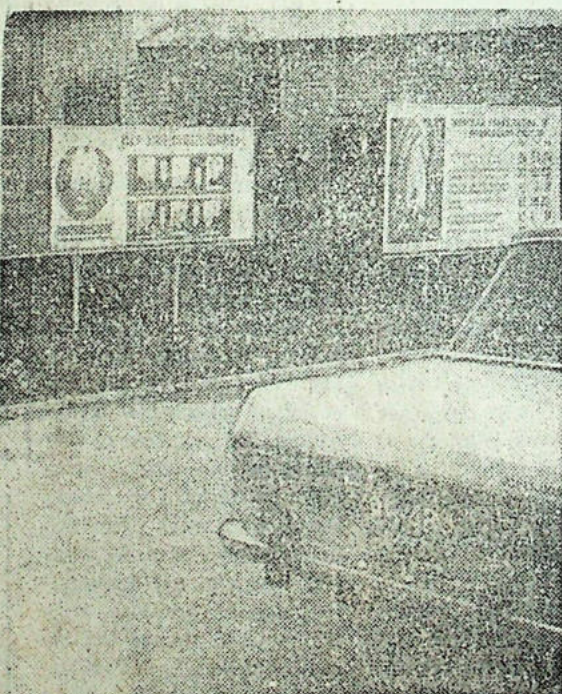
Jau nebė pirmi metal „Lenino keliu“ kolūkyje didelis dėmesys yra kreipiamas gamybinių pastatų, gyvenviečių, kultūrinių-buitinių statinių aplinkai, gamtos grožiui, buities kultūrai, gamybinėi sanitarijai. Štai ir šiemet prie kolūkio administracinio pastato, gyvulininkystės fermų, mechanizacijos kieme buvo pasodinta daug medelių, dekoratyvinių krūmų, gėlių.

Kiekvieną malonitai nu-teikia svara ir tvarką mechanizacijos kieme, kuris jau ne kartą rajoninėse apžiūrose pelnė prizines vietas. Lauke yra pasodinta nemažai gėlių, įrengti keli gazonai, kuriuos prižiūri valytoja Valė Baltuškienė. Vazoninės gėlės žydi dispečerinėje, kur taip pat svara ir tvarką palaiko V. Baltuškienė, dispečerė I. Čižauskaitė, buhalterė operatorė N. Maišienė.

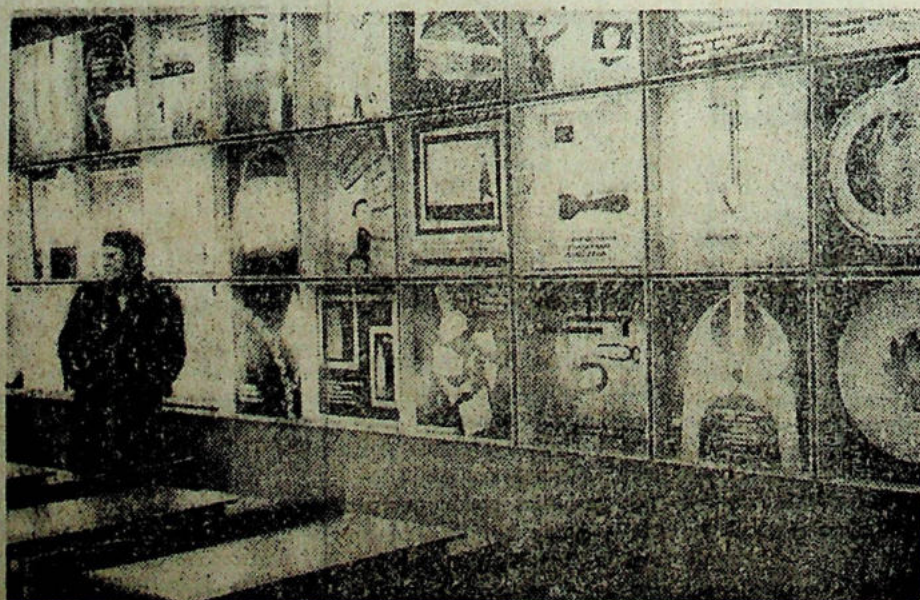
Leniniečiai gali pasididžiuoti ir darbo apsaugos kabineiu, kuriame suimon-

tuota pati moderniausia kino bei televizijos aparatūra, skirta vairuotojų bei mechanizatorių meistriskumo kėlimui, saugumo technikos taisyklių propagavimui. Darbo apsaugos kabineto vaizdą labai pagyvina specialiuose stenduose sumontuotos didžiulės spalvotos skaidrės, kuriose užfiksuoti saugumo technikos, taisyklių reikalavimai.

Kur tvarka, svara ir grožis — ten ir darbas geriau seka. Šituo „Lenino keliu“ kolūkio kolektyvas jau senokai įsitikino.

Valzdinės agitacijos stendai mechanizacijos kieme

Didžiatės spalvotos skaidrės puošia vieną darbo apsaugos kabineto sieną. Vyl. Bagdono nuotraukos

KOLEKTYVINIS DARBAS

2 psl. 1980. VII. 29

Jaunųjų talkininkų vasara

Idomiai ir turiningai keltą savaitę praleido „Lenino keliu“ kolūkyje įsikūrusios Anykščių J. Biliūno vidurinės mokyklos darbo ir poilsio stovyklos „Jaunystė“ nariai. Moksleiviai rėvėjo runkelius, talkininkavo gyvulininkystės darbuotojams remontuojant fermas, tvarkė gamybinių pastatų aplinką, atliko įvairius kitus darbus. Pasibaigus darbo dienai, moksleiviai organizuodavo įvairius konkursus, savo darbų parodėles, poilsio vakarus. Ilgam atmintijai išliks biliūničių moksleivių susitikimas su „Lenino keliu“ kolūkio pirmininku, respublikos nusipelnusiu žemės ūkio darbuotoju Aleksandru Slavensku, kitais atsakingais ūkio darbuotojais. Didelį įspūdį visiems paliko kelionė i Simonių girią, kur Didžiojo Tėvynės karo metais žuvo tarybiniai lakūnai. Moksleiviai sulvarkė paminklinio akmens aplinką, pagerbė kritusiųjų kovoję atmintį. Jaunieji žemdirbių talkininkai organizavo susitikimą su Andrioniškio kolūkyje talkininkaujanciais bendramžiais, susidraugavo su Kauno politechnikumo moksleiviais, taip pat talkininkaujanciais „Lenino keliu“ kolūkyje.

Slomūs dienomis darbo ir poilsio stovyklos „Jaunystė“ pamėgė gėlių puokščių bei ju-moristinių piešinių parodą. „Lenino keliu“ kolūkyje šią vasarą jau pabuvojo dvi Anykščių J. Biliūno vidurinės mokyklos darbo ir poilsio stovyklos „Jaunystė“ pamėgė gėlių puokščių bei ju-moristinių piešinių parodą. „Lenino keliu“ kolūkyje šią vasarą jau pabuvojo dvi Anykščių J. Biliūno vidurinės mokyklos darbo ir poilsio stovyklos „Jaunystė“ pamėgė gėlių puokščių bei ju-moristinių piešinių parodą.

poilsio stovyklos „Jaunystė“ vėliava buvo iškilmingai nu-leista. Moksleiviai „Lenino keliu“ kolūkio vadovams, specialistams, stovyklos viršininkai mokytojai Jolantai Sakalauskienei raportavo apie savo nuveiktus darbus. „Lenino keliu“ kolūkio pirmininko pavaduotojas gamybos reikalams Vytautas Polikevičius padėjo talkininkams už jų nuosirdų darbą, palinkėjo sėkmės naujais mokslo metais. O Daivai Grizinskaitėi, Svetlanai Orlovai, Kęstučiui Jūrai, Ričardui Liolai, Dainorai Čiukšytei, Virginijai Cereškaitėi, Laimai Dilytei bei kitiems moksleiviams buvo įteiktos piniginės premijos. Geriausiems jauniems gamybiniams, aktyviems visuomenininkams, buvo įteikti LLKS Anykščių rajono komiteto garbės raštai.

Atsiveikintimo vakarui talkininkai paruošė koncertą, veikė gėlių puokščių bei ju-moristinių piešinių paroda. „Lenino keliu“ kolūkyje šią vasarą jau pabuvojo dvi Anykščių J. Biliūno vidurinės mokyklos darbo ir poilsio stovyklos „Jaunystė“ pamėgė gėlių puokščių bei ju-moristinių piešinių paroda.

B. Vytaitis

alkelta is 2 pusi

— Pabučiuok mane, Gindrut, nors lašelj melės parydyk... — šnypštauja Vidžiūnas, tiesdamas į ją didžiūnas rankas, tas rankas, kurios sugriovė jos gyvenimą.

Staiga trobą perplėšia siaubingas riksmas. Akimirkiniu atsilapoja durys. Gertrūda, viską palikusi, bėga, su plonute suknele, šoka į rudenio darganas.

— Pasiutėle, grįžk! — subliūva jis, kniobdamas pasakui žmoną.

Tačiau niekas neatsiliepia. Tik užauja šaltas, įpykęs rudens vėjas.

Laukijos durys skamba nuo įnirtingų dūžių. Sukyla visa Sankauskų šeima. Seimninė suranda deglūkus ir įžiebja lempą.

— Išeik! Ko dar trypinėji! — pažįsta Sankauskai Vidžiūnienės balsą.

Kaukšėdami kariškais volais bėga, trobon įstigriaua Vidžiūnienė ir Blieka. Kaimynės rankose — automatas, Bliekos — šautuvas. Abu gerokai įgėrę, irzlūs ir pikti kaip vilkai.

— Ilgai negaisinsim, — dvakindama po trobą, ramina Vidžiūnienė. — Ieškok pinigų...

— Pinigų? — nejuokais stebisi Sankauskienė.

— Paprasčiausių bolševikiškų pinigų, — įsiterpia Blieka, išsidrėbęs kėdėje. — Kitaip tariant, vienintelio bolševikiško daiktelio, kurio mes, likri lietuviai, dar neišsizadėjom...

— Bet kas gi mums duos tuos pinigų? Patys žino, Gertrūda ką tik palaidojome. Vaistus gi vis iš spekuliantų pirkau, maniau — pagis, pasveiks. Pati gi žinai, Vidžiūni! Patys gi ją išvijo šaltin...

— Aš Juozo irgi nebetu, bet neaimanuoj. O pinigų, brangut, man reikia!

Antrasis sūnus Jonas basas po mišką vaikšto. Už tėvyne kovoja, kraują lieja, o tu mums pinigų šykšti!

— Pati ir kalta, kad nenorėjote gyventi kaip žmonės, — įsidrąsina Sankauskienė. — Po šiai dienai Juozas būtų gyvenęs!

— Einam, — sušvokščia Vidžiūnienė, baismomis akimis peržvelgusi trobą, ir abu trenkia durimis.

1947-ųjų žiemos vakaras. Henrikas Sankauskas, apie penkiasdešimt metų kresnas, visai nuplikęs vyras, sėdi užstalėje, pjausto tabaką ir patis, matyt, to neįsąsądama, dūšauja. Julė ir Jonas žiūri į susirūpinusį tėvą. Tik viena motina ramiai ruošia prie krosnies šeimynai vakariene. Bet ji viską girdi, viską mato.

— Sakyk, Henriškai, ko tu vis dūšauji?

— Nežinau, motin, ko ir sulauksim... Prieš metus palaidojom dukterį. Baisu darosi...

Su tais žodžiais į laukijas duris pasipila kruša smūgių. Nuo įnirtingo trenksmo dreba sienos, šokinėja langų stiklai. Stingdantis siaubas sukausto visą Sankauskų šeimą.

— Išeik! Vabalninko milicija! — pasigirsta už durų prikimės balsas.

— Milicija gali dieną važiuoti, o naktį neįeis! — atšaua Sankauskienė priemenėje.

— Leisk, per jėgą įeisim! — nieko gero nežadėdamas, lauke griaudžia tas pats balsas.

— Reikia įsileisti, — stulga pakyla Sankauskas.

Penkiolikmetis Jonukas atšaua duris. Lyg viesulas į trobą su šautuvais rankose įšoka du banditai — Stasys Blieka ir Vladas Petrulis — irgi valakininko sūnus iš Zaidelių kaimo.

— Tu neleidai! — dusdamas nuo įtūžio, švokščia Blieka ir šoka mušti Sankauskienę.

Talžo ją ne tik buožė, bet ir kojomis, ir kumščiais, ir viskuo, kuo tik gali, ką tik nutveria po ranka. Paspraudęs uodegą, palovin sprunka šuo. Išbalęs kaip popierius, Jonukas užšoka ant lovos. Julė — jaunesnioji Sankauskų dukra, sprunka į priemenę, bet tarpduryje susiduria su antru banditu, kuris parbloškia ją ant aslos ir velka už kasy atgal į kambario vidurį. Nežinodamas ko stvertis, Sankauskas stoviniuoja bejėgis vidury kambario. Išliejęs savo žvė-

ragina, burnoja ir su pasigardžiu vana šautuvo buožė nugaras. Pagaliau vienos rogės jau sklidinios. Jose — ir drabužiai, ir lašiniai, ir sūdyta mėsa, ir vilnos, ir siuvamoji mašina. Tačiau banditams vis dar maža.

Troboje švilpauja šaltas kovo vėjas. Baigę plėšikauti, banditai suvaro Sankauskus į vieną kambarį ir liepia sėsti už stalo. Smizinėdamas akimis po aslą, staiga Blieka įsižiūri į Sankausko kojas.

Marijos dalia

VL. JASINSKAS

ADYBRAIŽA

rišką įniršį ant Sankauskienės, Blieka šoka prie jos vyro:

— Kinkyk arkli!

Vos tik vyras ir Blieka pradingsta už durų, o kitas banditas kažkur užsižiošo, Sankauskienė puola prie lango. Baisiai žvangėdami, su visais rėmais krenta stiklai. Užteli šalto oro banga. Bet staiga prieš jos akis lyg iš po žemių išdygsta juoda automato kiaurynė. Akis į akį ji susiduria su Vidžiūnienė. Viena priešais kitą stovi dvi motinos. Gimdytoja ir žudikė.

— Niekur neisibėgsi, brangut... — sušvokščia banditė.

Ir Sankauskienė supranta: užmušė ne mirkintėlį.

Pakinkęs arkli, sugrįžta Sankauskas. Lydys jį Blieka reikalauja į roges krauti viską, ką tik mato akys, ką tik geresnio užgyveno šeimą.

Basos Sankauskienės kojos girgždina sniegą. Tą patį taką nuo trobos iki rogių vyžomis mina ir Sankauskas. Neatstodamas nuo jų nė per žingsnį, Blieka vis

— Juk tu avi čebatus! Nusiau!

Nėtardamas nė žodžio, valstietis sunkiai pasilenkia ir nutraukia nuo kojos įmirkusią vyžą. Ir tik dabar banditai supranta, kad tai ne čebatai, o ant vyžų užmauti sudėvėti aulai. Nusivylę abu pasitraukia prie durų. Vyras ir žmona, nenuleisdami nuo jų akių, sėdi užstalėje nei gyvi, nei mirę. Netoli stalo, lovoje, drėbėdamas visu kūnu, inkščia jaunylis jų sūnus Jonas. Prie krosnies stoviniuoja Julė ir nervingai gnaužo rankose skarelę.

Lyg iš po žemių prie savo sėbrų atsiranda Vidžiūnienė. — Visus šaudyti? — paslekia Julės ausį kraują stingdantis šnabždesys.

Bliekos šautuvo taikiklis suranda Sankausko kaklą. Petrulis savąjį nukreipia į Sankauskienę. Sugriaudžia kurlinanti salvė. Nuo baisaus trenksmo nliūptelėjusi užgستا lempa. Matyti tik blykčiojanti šautuvų ugnis.

Sankauskienė atgauna samonę. Pirmiausia užčiuonia staklių kojas, siūlus ir kie-

lą ledinę aslą. Jos ausyse skausmingai spengia. Įsiklauso. Pro išdaužytus langus ir duris švilpia vėjas. Palovėje be perstojo cypia šuo. Vargais negalais pakyla.

— Kažin, kur tėvas? — balsu galvoja moteris.

Nuo krosnies pasigirsta drebančios dukrės Julės balsas:

— Lovoj, mamyt...

Sankauskienė slenka prie lovos. Apraibo rankomis.

— Ne, mama, čia aš, — girdi ji sūnaus balsą.

— O kur tėvas?

Gryčioje tamsu, nors į akį durk. Moteris bando ieškoti deglūky. Bet kur tu juos rasi — rankos dreba, širdis krūtinėje šokinėja kaip padūkusi.

— Reikia nueiti pas kaimynus, pasiskolinsiu, — sako Sankauskienė.

— Neik, mamyt, ir tėvė užmuš! — suklinka vaikai.

Motina su vaikais užsiropščia ant krosnies — ten šilčiau ir drąsiau krūvoje. O naktis tokia ilga, tokia ilga. Galop už lango blykstelė blausi aušra. Pastalėje be jokių gvybės ženklų guli Sankausko lavonas ir didžiulis kraujo klanas. O ten, kur sėdėjo Sankauskienė, ant sienos kulkos prisegta driekiasi žilų plaukų kuokštelė.

Tą pačią naktį nuo tu pačių žudikų krinta ir artimas Sankauskų kaimynas Augustas Devainis. Sis žmogus buvo tik ką grįžęs iš Tarybinės Armijos. Du jo sūnūs ir nė metuku nesulaukusi dukrelė nelenka mailintojo, kurio tėvišku glamonių taip ir neteko jiems pajusti.

Kokios sunkios ir juodos naktys! Sankauskienė nenaliekia namu. Kaimynai Balys Murinas, Aleksas Skardžius ir Povilas Svelnys turi ginklų: jei reikės — apgins ir ją, ir jos vaikus. Ir vis dėlto naktys slogios...

Baigiasi kovas. Lauke slegianti niūkstis. Stovėdamas prie atdaro lango, Sankauskų Jonukas gėrisi pirmaisiais pavasario daigeliais. Ir staiga — šūviai. Pikti, sausi, kraują stingdantys. Kvano neatraudama, atbėga Sankauskienė.

— Kas ten, Jonuk?!

Sūnaus akyse nelispasakytas slauhas. Jis visas dreba. Neužmirštami banditų šūviai negrįžtamai sugriovė jo nervus.

— Kirvio, mama! — suklinka jis.

Prie lango pasirodo kaimynės našlės Adelės Svelnienės trylikmetis sūnus Antanukas. Stabtelėjęs ties langų, berniukas mina basomis kojomis purvą, šliurptelėjęs nosimi, nubraukia kumščiais ašaras, bet niekaip nejstengia išlarti žodžio.

— Mamą karia... — pagaliau pralemena. — Alfonsiuką nušovė. Bėkim, Jonai!

Sankauskienė dar nespėja atsipeikėti, o abu berniukai, šimėzuodami švarkelių skvernais, jau skrenda Kupiškio link.

Neturtingos našlės Adelės Svelnienės sodyboje tą dieną įvyko taip. Norėdami susidoroti su našle, kurią Vidžiūnienė ir jos sėbrai įtėrė prijaunant Tarybų valdžiai, nusprendžia ją pakarti jos pačios namuose. Tačiau, kai Vidžiūnienė ant alpstancios iš siaubo moters kaklo užmeta kilpą, jos du mažamečiai sūnūs, baisiai klykdam, spruko pro duris laukan. Banditai, užmiršę našlę, šoka vyti. Pasinaudodama tuo, Svelnienė pasislepia.

Banditai lyg patrakę ima šaudyti į vaikus. Ties plačią ištvinusia nuo palaidymėlio vandens kūdra jaunylis Svelnienės sūnus Alfonsas skėsteri rankomis ir sužeistas krinta į vandenį. Tėn ir pravija jo jauną gvybę niekinga bandito kulka.

Tą dieną dar ilgai Bakšėnų kaime trata šūviai, skaidindami gvybes, nekaltu artojų krauju merkdami tėvištes žeme. Tačiau išmuša keršto valanda. Kaimo vyrų pakelia ginklus. Iš Kupiškio ir Salamiesčio atvažiuoja liaudies gynėjai. Ir netrukus pasklinda laukta žinia:

— Vidžiūnienė ir Blieka gavo galą!

— Jonas Vidžiūniokas ištiesė kojas...

Pakilo liaudis. O tai jėga, į kurią subyrėjo visos priešų užmačios. Liaudies atpildas pasiekė visus nacionalistus banditus.

Kitaiip ir būti negalėjo.

MIESTUOSE IR RAJONUOSE

(Praneša vietiniai laikraščiai)

PAGAL NAUJĄ SISTEMĄ

Salies gyventojai per pusmetį gavo iš Alytaus daugiau kaip 150 tūkstančių buitinių šaldytuvų, maždaug keturias iš penkių „Snaigii“ buvo pažymėtos valstybiniu kokybės ženklu. Sklandžiam šaldytuvų gamyklos darbui, pažymi „Komunistinis rytoj“, teigiamai atsiliepė perėjimas prie naujos rodiklių ir ekonominių normatyvų sistemos — kolektyvo darbas dabar įvertinamas pagal grynąją produkciją. Sistemai pralendami planinius gamybos grafikus, alytiškai iki TSKP XXVI suvažiavimo pateiks vartotojams tūkstančius viršplaninių šaldytuvų.

PIRMIEJI RESPUBLIKOJE

Gerą pusšimtį Kauno Antano Sniečkaus politechnikos instituto mokomųjų specialybių papildė atominės energetikos inžinieriai. Siemet išleista pirmoji jų laida.

Pirmųjų Lietuvoje paruoštų atominės energetikos inžinierių laukia įdomūs ir atsakingi darbai, informuoja „Kauno tiesa“. Dalis jų dir-

ba Ignalinos atominėje elektrinėje, kiti — Kaune formuojamoje labai kvalifikuotoje remonto brigadoje, kuri aptarnaus ir kai kurias broliškųjų respublikų atomines elektrines.

NUO TECHNIKUMO IKI DISERTACIJOS

Zemės ūkio technikumui auklėtinis Juozas Šalaševičius prieš dvidešimt metų buvo išrinktas Telšių rajono Mičiurino kolūkio pirmininku. Jaunas ūkio vadovas dirbdamas su pagyrimu užbaigė Lietuvos veterinarijos akademiją, o neseniai sėkmingai apgynė žemės ūkio mokslų kandidato disertaciją.

J. Šalaševičiaus tyrimais ir išvadamis, pažymi „Komunistinio švyturys“, susidomėjo ir mokslininkai, ir gamybos specialistai. Pasirodo, kad sukęgus mėsai auginamąs telyčias, nė tik gaunama papildomai veršelių, bet jos daugiau priauga, o mėsa neblogesnė. Dabar Telšių rajone mėsai auginamas telyčias pradėjo kergti taip pat Ariškės, Pavandenės, D. Ročiaus tarybiniai ūkiai.

ZUVU ASORTIMENTUI PRATURTINTI

Kietaviškių žuvininkystės ūkis turi tvenkinių su Lietuvos VRE pašildytu vandeniu. Siuose tvenkiniuose prieš keletą metų pradėtos veisti retos žuvis. Praėjusiais metais čia pirmą kartą Lietuvoje natūraliai neršė bizonžuvės, o šiemet dirbliškai išnaršinti baltieji amūrai. Pastarųjų mažiaus jau pateikta Išlaužo ir Pavėžupio žuvininkystės ūkiams.

Atėityje, praneša Kaišiadorių laikraštis „I komunizmas“, iš Kietaviškių visi respublikos žuvininkystės ūkiai gaus šių žuvų.

OLIMPINIAI KAUNIEČIŲ GAMINIAI

Daug Kauno miesto įmonių gavo garbingus Olimpiadų komiteto užsakymus ir sėkmingai juos įvykdė. „Kauno baldų“ susivienijimo kolektyvas pralendamas su tartiniais grafikus pagamino olimpiniam Izmailovo turistų kompleksui dailius ir patogius baldus. Jų vertė viršija 2,8 milijono rublių.

Eksperimentinis sporto inventoriaus fabrikas anksčiau laiko išsiuntė Olimpiadai-80 įvairių irklų, kuriuos gerai įvertino specialistai. „Kauno tiesa“ primena, kad su šia-

me fabrike padarytais irklais tarybiniai sportininkai jau yra rungyniavę Monrealio olimpiadoje.

A. Šiaučiūnaitės trikotažo gamybinis susivienijimas pagamino keliolika tūkstančių vyriškų sportinių kostiumų. Patvarią ir dailią sportinę avalynę, kurią su olimpine simbolika jau antrus metus išleidžia „Inkaro“ gamykla, dėvi ir besitreniruojantys sportininkai, ir būsimoji jų pamaia. Nemažai olimpiniais simboliais padabintų gaminių padarė „Kaspino“ ir „Dangos“ fabriky, „Baltijos“ gamybinio susivienijimo, „Jiesios“ eksperimentinės dailiosios keramikos gamyklos bei kitų įmonių kolektyvai.

PLECIAMOS POILSIAVIETES

Prie Panevėžio pastatyta nauja užtvanka, Nevėžio vanduo netrukus užlies daugiau kaip 80 hektarų. „Panevėžio tiesa“ rašo, kad prie tvenkinio veiks keturi paplūdimiai, 50 valčių elingas. Po 3 tūkstančius žmonių talpins sportinio komplekso tribūnos, taip pat lauko estrada ir šokių aikštelė. Iškilis 200 vietų kavinė. Per Nevėžį bus pastatytas pėsčiųjų tiltas.

(ELTĀ)

LIETUVOS TSR. Vilniaus inžinerijos-statybos instituto studentų estrados miniatiūrų teatro kiekvieną pasirodymą padarys juokas žiūrovų salėje. Saviveiklinių artistų spektakliai pasižymi savo aštrumu ir aukštu profesiniu atlikimo lygiu. Scenarijus, kaip taisyklė, rašo patys studentai.

Šiais metais vilniečiai iškovojo Didįjį prizą studentų teatrų festivalyje Voroneže. Dabar ruošia programą, su kuria saviveikliniai aktoriai pa-

sirodys studentišky darbo būrių kolektyvams įvairiuose respublikos kampeliuose.

NUOTRAUKE: Vilniaus inžinerijos-statybos instituto studentų teatro dalyviai.

V. Gulevičiaus nuotr. (TASS-o fotokronika)

KOLEKTYVINIS DARBAS

Literatūrinio rašinio konkurso rezultatai

Ruošiantis Tarybų valdžios atkūrimo Lietuvoje 40-osioms metinėms, „Lenino keliu“ kolūkio valdyba ir laikraščio „Kolektyvinis darbas“ redakcija buvo paskelbusios šiai įžymiai sukaččiai skirtą literatūrinio rašinio — apybraižos, publicistinio straipsnio, vaizdelio konkursą.

Konkurso rašinių vertinimo komisija, išsiūrusi rajono laikraščio puslapiuose pateiktas konkursui medžiagas, nutarė pirmosios premijos neskirti.

Antrosios premijos paskirtos „Lenino keliu“ kolūkio pirmininko pavaduotojui Vytautui BAGDONUI už išspausdintą apybraižą „Svyturiai niekad neužges...“ ir žurnalistui Stasiui VINCIONIUI už apybraižą „Išbandymų keliu“.

Trečiosios premijos paskirtos Troškūnų vidurinės mokyklos direktoriui, LKP Anykščių rajono komiteto nariui Jaroslaviui MARKUCKUI už straipsnį „Visada kovotojų gretoje“, žurnalistui Vyganui RACKAICIUI už apybraižą „Gėlės ant tėvo kapo“ ir laikraščio „Kolektyvinis darbas“ redakcijos korespondentei Romualdai BRAZENIENEI už apybraižą „Prasmingas kelias“.

Ivkvusiam „Lenino keliu“ kolūkio žemdirbių susirinkime šio kolūkio vadovas, konkurso vertinimo komisijos pirmininkas Aleksandras Slavenskas paskelbė konkurso rezultatus ir konkursą nugalėtojams įteikė pinigines premijas bei sveikinimo adresus.

KELIAI. MASINOS. ŽMONĖS.

Eismo saugumo komisijos posėdis

Anykščių rajono LDT vykdomajame komitete įvyko eilinis rajono eismo saugumo komisijos posėdis. Jame buvo išklausti šios komisijos nario K. Kažemeko, o taip pat KJK viršininko S. Jesevičiaus ir Anykščių AKV eksploatacijos vyr. inžinieriaus A. Karvelio pranešimai apie rajono miestų gatvių ir kelių būklę eismo saugumo požiūriu. Buvo pažymėta, kad Anykščių mieste atnaujinti kelio ženklai ir važiuojamosios dalies ženklavimas keliuose. Gerinamas matomumas sankryžose, apkarant arti augančius želdinius. Pastoviai remontuojama kelio danga.

Tačiau yra ir trūkumų. Ne prieš visas Anykščių miesto gatvių sankryžas yra kelio ženklai, nurodantieji, kuri iš susikertančių gatvių yra pagrindinė. Kai kur želdiniai užstoja kelio ženklus. Nepatenkinamas mechanizatorių, Taikos ir kai kurių kitų gatvių dangos būvis. Daug kur mieste gatvių važiuojamoji dalis neženklinta. Analogiška padėtis Troškūnuose ir Kavarske.

Retai greideruojami keliai Kavarskas — Traupis, Troškūnai — Raguvėlė. Visa tas rodo, kad tiek Autokelių valdybos, tiek Komunalinių įmonių kombinato kolektyvams reikia sutelkti padirbėti, kad

būtų pašalinti dar esantieji trūkumai ir eismas rajono keliuose būtų kuo saugesnis.

Rajono VRS vyr. autoinspektorius A. Baltušis plačiai informavo komisiją apie autoįvykius ir išaiškintus eismo taisyklių pažeidimus per šiu metų 6 mėnesius. Jis pažymėjo, kad tiek avarių, tiek žuvusių bei sužalotų žmonių skaičius per šiu metų 6 mėnesius yra nepalyginamai didesnis, negu per tą patį laiką pernai. Tai rodo, kad smarkiai padidėjo tokių pavojingų eismo taisyklių pažeidimų, kaip leistino greičio viršijimas, transporto priemonių vairavimas neturint tam teisės, be to, tai, kad beveik pusantro karto išaugo skaičius asmenų, kurie girti vairavo transporto priemones. Iš žemės ūkio įmonių daugiausia eismo taisyklių pažeidimų išaiškinta Svėdasų, Surdegio, „Atleties“ kolūkiuose ir Jakšiškio tarybiname ūkyje, iš įmonių ir organizacijų blogiausia padėtis MSMV. Viena iš šios blogybės priežasčių yra tai, kad dalis Surdegio kolūkio, Jakšiškio tarybinio ūkio, MSMV transporto priemonių po darbo lieka jas vairuojančių asmenų kiemuose ir naudojamos be jokios kontrolės. Kelia nerimą tai, kad paskutiniuoju metu susilpnėjo specialiosios liaudies

draugovės eismo saugumui užtikrinti veikla. Kai kurių ūkių ir organizacijų vadovai neišskiria draugininkams į reidus išvykti reikalingo transporto.

Posėdyje dalyvavo eilės ūkių bei organizacijų vadovai, inžinieriai ir asmenys, atsakingi už transporto naudojimą.

Eismo saugumo komisija priėmė nutarimą, kuriuo AKV ir KJK įpareigoti artimiausiu metu deramai sutvarkyti kelius ir gatves eismo saugumo požiūriu. Ūkių ir organizacijų vadovai įpareigoti užtikrinti, kad visos transporto priemonės po darbo valandų būtų laikomos garažuose, kad būtų sustiprinta kova prieš vairuotojų ir traktorininkų girtavimą, kad pagyvintų savo veiklą ūkiuose ir organizacijose sudarytos eismo saugumo komisijos, liaudies draugovės.

B. Alberlūnas,
K. Valaitis

Prie Baltijos, Kaukaze ar Kryme

„Vilniaus“ baldų gamybinio susivienijimo darbininkė Regina Rutkauskienė savo eilines atostogas praleido Kaukaze. Ten, garsioje Jersentukų kurorto sanatorijoje ji gerai pailsėjo, pasigydė. Kelialapij, gamybos pirmūnei, profsąjungos vietos komitetas išskyrė nemo-kamai.

Sanatorinio kurortinio gydymo ir poilsio organizavimas — viena iš labai svarbių profsąjunginių organizacijų veiklos sričių. Vien tik Lietuvos profsąjungų kurortų valdymo tarybos sanatorijose bei poilsio namuose kasmet praleidžia savo atostogas daugiau kaip šimtas tūkstančių dirbančiųjų. Milijoninės lėšos skiriamos respublikos kurortų — Palangos, Druskininkų, Birštono, Likėnų vystymui.

Palanga buržuazijos valdymo metais tebuvo „rinktinės“ publikos vasaros pramogų vieta, — primena Kurortų valdymo tarybos pirmininkas V. Gurauskas. — Dabar ji tapo sąjunginės reikšmės kurortu, vis daugiau priima žmonių ir sanatoriniam gydymui.

Palangoje dabar baigiamas statyti jūros vandens baseinas, suprojektuoti dideli sveikatos rūmai, kuriuose įsikurs naujos vandens ir purvo gydymo, fizioterapijos salės, visos kitos kurortinio ambulatorinio gydymo tarnybos. Dvieju šimtų vonių — didžiausia Europoje vandens gydykla greitai pradės veikti Druskininkuose.

I Lietuvos kurortus atvyksta poilsiautojų iš įvairių respublikų, o daugelyje kitų, pačių garsiausių šalies kurortų leidžia savo atostogas mūsų respublikos darbo žmonės. Respublikinės profsąjungų tarybos socialinio draudimo skyriuje — krūvos kelialapių su įvairiausių kurortų pavadinimais. Iš čia per atskirų šakų profsąjunginių komitetus jie keliauja į gamyklas, įmones, valstybines įstaigas. Garsiausiose Tarybų Sąjungos kurortuose su profsąjungų kelialapiais kasmet pabuvoja beveik 40 tūkstančių Tarybų Lietuvos gyventojų. Per profsąjungų komitetus taip pat galima gauti kelialapių į Karlovy Varus, Čekoslovakijoje, į Bulgarijos pajūrį, Zakopane Lenkijoje, prie Bala-tono ežero vakarinių Vengrijos ar į Tiuringijos kalvose įsikūrusius kurortus Vokietijos Demokratinėje Respublikoje.

Vieni važiuoja į Palangą, kiti į Krymą ar Kaukazą, tretį pasirenka ramų poilsį gimtinėje — namiškėje prie unės ar ežerėlio... Kartą sėdintis aviacijos malūnsparniu leko praskristi puse Lietuvos. Greta sėdėjęs gydytojas atkreipė dėmesį į žvilgterėkime žemyn... Molėtų girios su melsvom Lakačių ežero akim ir — namukais, namukais, namukais... Tokį pat vaizdą matėme prie Ignalinos, prie Zarasų krašto ežerų. Dabar kiekviena didesnė pramonės įmonė kuria savo poilsio industrija — gražiausiose Lietuvos kampečiuose stato dailius, sezoninius namelius su lačty nriepiaukom, paplūdimiais. Čia visiškai nemokamai darbininkai su savo šeimomis gali praleisti savaitgalius ar net visas atostogas. Lietuvoje dabar jau yra apie tūkstantį tokių poilsio bazių.

Vida Patrauskaitė
(ELTA)

Redakatoriaus pavaduotojas
K. KAIRIOKSTIS

Nuoširdžiai užjaučiame
REGINĄ ir RIMANTĄ
BUDAVICIUS, mirus mylimam sūneliui ARTORĖLIUI.
Kultūros rūmų darbuotojai

RASYTEI, LINUTEI
ir VITALIJAI
SALKAUSKAITĖMS
Tegu nuoširdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valandą, mirus mylimam tėveliui.
Draugės ir draugai

LAPIENIŲ SEIMAI
Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimam mamytei ir žmonai, nuoširdžiai užuojautą reiškia
Stukai, Vital, Terminskai, Bukinal.

MELANIJAI
GURKLIENEI
Tegu nuoširdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valandą, mirus mylimam mamytei.
Surdegio kolūkio Šviesos draugų fermos darbuotojų kolektyvas

Nuoširdžiai užjaučiame
ALDONĄ KULIESIENĘ,
jos mylimai motinai mirus.

Anykščių vartotojų kooperatyvo darbuotojai

UŽSIENYJE

Indijos mokyklose prasidėjo nauji mokslo metai. Mokykliniuose suoluose sėdė maždaug šimtas milijonų vaikų. Indijos nepriklausomybės metais pirmųjų aštuntųjų klasių moksleivių skaičius padidėjo daugiau kaip trigubai. Šalve dabar veikia beveik 800 tūkstančių valstybinių mokyklų, maždaug 4 tūkstančiai kolidžų, daugiau kaip 100 universitetų, įvedamas visuotinis nemokamas pradinis mokslas.

Nedarbas Didžiojoje Britanijoje pasiekė rekordinį per pastaruosius keturiasdešimt metų lygį. Preliminariai duomenimis, liepos mėnesio viduryje šalyje buvo įregistruota maždaug 1,8 milijono bedarbių.

JAV prekybos ministerija pranešė, kad šalies bendrasis nacionalinis produktas antrajame šių metų ketvirtyje sumažėjo 9,1 procento (skaičiuojant metams). Tai rekordinis bendrojo nacionalinio produkto, kuris laikomas vienu iš pagrindinių ekonomikos būklės rodiklių, sumažėjimas.

Libijoje pradėtas tiesti pirmasis šalyje geležinkelis. Jo ilgis bus 170 kilometrų. Jis sujungs Tripolį su Ras Džadiro miestu.

(TASS-ELTA)

RIMANTUI ir REGINAI
BUDAVICIAMS

Leiskite nors keliais užuojautos žodžiais palengvinti Jūsų skausmą, mirus mylimam sūneliui ARTORUI.

Kultūros skyriaus darbuotojai

GENOVAITEI
URBONIENEI

Tegu nuoširdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valandą, mirus brangiai mamytel. Vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynas“ administracija ir profsąjunginė organizacija.

GENOVAITEI
URBONIENEI

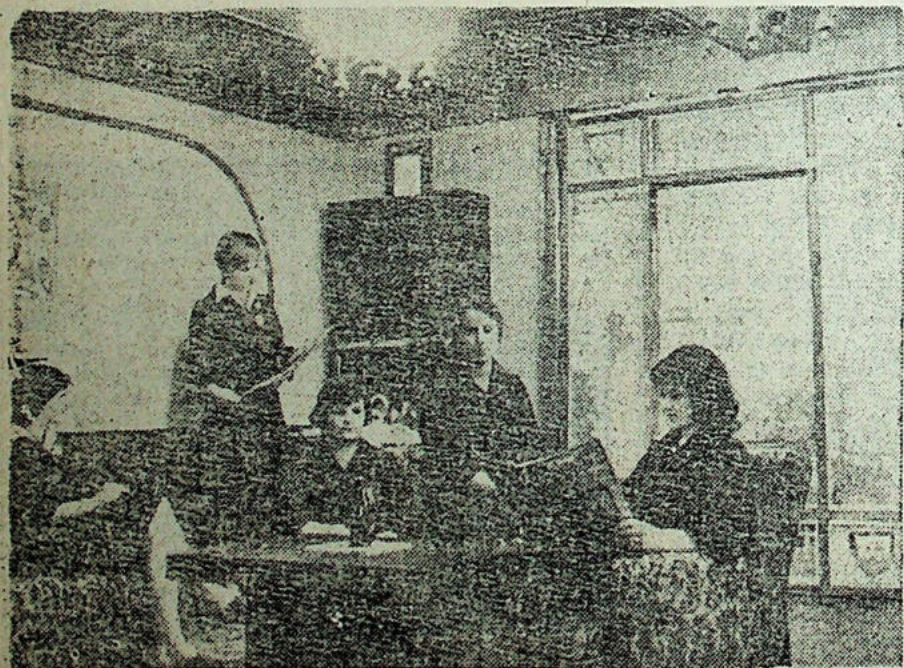
Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimai mamytel, nuoširdžiai užuojautą reiškia

Vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynas“ administracija ir profsąjunginė organizacija.

ALDONAI
KULIESIENEI

Su Tavimi dalinamės džiaugsmais ir rūpesčiais, leisk pasidalinti ir skausmu, kurį sukėlė brangios mamytės mirtis „Vorutos“ parduotuvės darbuotojai

Mirus ONAI BACIULIENEI, liūdesio valandą reiškia nuoširdžiai užuojautą velionės šeimai ir artimiesiems.
Rutkauskai, Zvirblinė, Stanevičiai, Laurikėnai, Staurylos, Budreikaitė, Zukauskai

Trakuose atvėrė duris didelė universalinė parduotuvė „Skaistis“. Nuo metų pradžios įvairių prekių čia parduota beveik už 5 milijonus rublių, tame tarpe už 500 tūkstančių rublių virš plano.

Naujoji parduotuvė patogi ne tik pirkėjams, bet ir pardavėjų darbu. Prekybininkams įrengtas jaukus poilsio kambarys, kuriame laisvalaikio galima išgerti puodelį kavos, paskaityti laikraščius, žurnalus.

NUOTRAUJOJE: parduotuvės poilsio kambaryje.

A. Sabaliausko nuotr. (ELTA)

234930 Anykščiai, Sagalovo 29. Telefonai: redakatoriaus 5-14-74, red. pavaduotojo 5-14-46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laiškų ir žemės ūkio skyrių 5-14-82

„Kolektyvinis darbas“ («Коллективный труд») — орган Anykščiausio rajoninio komiteta KJP Литвы и Anykščiausio rajoninio Совета народных депутатов (на литовском языке)

Rinko Panevėžio spaustuvinė Anykščių skyrius, Pergalės 36. Spaudė Ukmergės spaustuvinė, J. Janonio 31. Spausdinama rotacine mašina. Indeksas 87262

Išleisla antrašiemais ketvirtadentais ir šetadentais pusės „Pravdos“ formato. Tir. 11.243 Užsak. Nr. 1123